

[Alfred Jensen.]

Jeg vil også understrege, at vi ikke kan stemme for værneskatten; den har vi erklæret os for modstandere af hidtil, og det er vi stadigvæk.

Vor stilling til tillægsindkomstskatten afhænger i højeste grad af, hvad man vil anvende provenuet til. I fjor stillede vi forslag om, at det skulle bruges til sanering af gamle bydele i København og andre byer. Da man ikke ville gå med til dette, stemte vi imod forslaget, og vor stilling i år vil være analog hermed.

Jeg skal ikke knytte yderligere bemærkninger til det, jeg her har sagt, men gøre opmærksom på, at vi vil vende os imod disse forringelser og iøvrigt afvente resultatet af de forhandlinger, som nu skal foregå. Jeg er jo klar over, at de forslag, der foreligger her, vil få en noget anden skikkelse, når de kommer tilbage fra udvalgsbehandlingen.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det fremsatte forslag om børnetilskud indeholder efter min mening en forbedring, som jeg kun kan være glad for, men jeg ville rigtignok ønske, at man samtidig med denne forbedring ville ændre ordningen sådan, at børnetilskuddet udbetaltes til moderen. Denne tankegang har man jo søgt på en vis måde at imødekomme i den allerede gældende lov, hvorefter det sociale udvalg i særlige tilfælde kan tillade udbetaling af det kontante børnetilskud til moderen. Men jeg finder ikke denne ordning tilfredsstillende. Taler man med institutioner, der har kontakt med mødre og børn, som mødrehjælpsinstitutionen her i København, får man at vide, at deres erfaring er den, at børnetilskuddene ville komme børnene langt mere tilgode, hvis de blev udbetalt til moderen. Kvindeforeningerne har år efter år fremsat ønsket om, at man måtte få en sådan ordning.

I februarhæftet af „Kvinden og Samfundet“ gives der oplysninger fra en gallupundersøgelse, som er foretaget i Sverige. I Sverige har man den ordning, at børnetilskud udbetales — sendes med posten, tror jeg — kontant til moderen fire gange om året. Gallupundersøgelsen er så gået ud på at finde ud af, hvad moderen bruger pengene til. Det viser sig da, at i de 88 pct. af tilfældene opgives det, at pengene er brugt direkte til børnene, og det vil langt overvejende sige til tøj, til sko og den slags ting, som børnene har brug for.

Derfor kan jeg ikke andet end benytte lejligheden til at udtale ønsket om, at man også herhjemme kunne finde frem til en ordning, hvorefter tilskuddet udbetales direkte til mødrene, idet de oplysninger, jeg har fået fra forskellig side, tyder på, at det ville blive til større nytte for dem, som børnetilskuddet skal være til nytte for, nemlig for børnene. Nu er jeg ikke så naiv eller så bløjet, at jeg mener, alle mødre er fornuftige; naturligvis er der ufornuftige mødre, men jeg tror, der er færre ufornuftige mødre end ufornuftige fædre, når det drejer sig om, hvad der skal bruges til børnene. Man hører historier om, at børnetilskuddet bliver brugt til anskaffelse af en ny radio el. lign. på afbetaling; den slags tilfælde tror jeg ville blive færre, hvis mødre fik tilskuddet udbetalt. Det er jo også sådan, at almindelige jævne husmødre, som man træffer — slet ikke husmødre fra hjem, hvor der er dårlige forhold, men ganske almindelige husmødre — udtaler: ja, bare vi dog kunne få de penge til børnenes tøj, sådan at vi fik det lidt samlet og havde noget at råde over. Det er jo meget almindeligt, at det er vanskeligt for husmødre at få penge at råde over, og det, der tynger dem, er netop dette, at de ikke kan få penge til børnenes tøj.

Derfor vil jeg henstille til folketingsudvalget og til den højtærede finansminister at tage op til overvejelse, om man ikke nu kunne gå over til en ordning i lighed med den svenske. Hvis det kunne blive resultatet, tror jeg der var mange kvinder, mange mødre, der ville blive glade for det, og jeg tror, det ville blive til gavn for mange børn.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg behøver ikke at gøre særlig mange bemærkninger i denne omgang, idet jeg går ud fra, at der nu kommer en udvalgsbehandling, hvor der vil blive lejlighed til at se på de forskellige forslag i sammenhæng.

Når det ærede medlem hr. H. C. Hansen i sin omtale af den økonomiske årsoversigt mente, at jeg var lidt mere optimistisk end sædvanligt, skal jeg dertil svare, at det er muligt. Forholdet er det, at stillingen i Danmark i dag er bedre, end jeg havde ventet for et år siden. Det hænger naturligvis for en stor del sammen med den meget store høst, vi har haft, men det hænger også sammen med, at den for os gunstige pris-